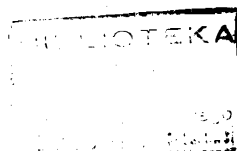

Warszawa, 30 kwietnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 21260.

Kl. 20 c, 39.

Tadeusz Wiszniewski
(Warszawa, Polska).

**Przyrząd do zrównoważenia ciężaru okna, opuszczanego w wagonach,
albo ciężaru innego przedmiotu o ruchu pionowym.**

Zgłoszono 9 lutego 1933 r.

Udzielono 22 marca 1935 r.

Przyrząd do zrównoważenia ciężaru okna wagonowego powinien o ile możliwości dawać stałą siłę, zrównoważającą okno niezależnie od stopnia jego otwarcia, oraz posiadać małą wagę, być tanim i prostym. Używane dotychczas przyrządy nie czyniły zadość wszystkim wymienionym warunkom, gdyż albo wywierały zmienną siłę podnoszącą w zależności od otwarcia okna, jeśli były tanie i proste, albo były skomplikowane i ciężkie, gdy czyniły zadość innym warunkom.

Przyrząd, będący przedmiotem niniejszego wynalazku, spełnia wszystkie postawione wyżej warunki.

Fig. 1 i fig. 2 przedstawiają konstrukcję przyrządu i sposób jego zawieszenia, przy-

czem fig. 1 przedstawia widok od wnętrza wagonu na okno po zdjęciu wewnętrznego oszalowania, a fig. 2 — przekrój przez okno. Przyrząd składa się z następujących części: 2 sprężyn *A* w stanie swobodnym wygiętych łukowato, złączonych w jednym końcu ze sobą w ten sposób, aby były zwrócone do siebie stronami wypukłymi, i zawieszonych pod parapetem okna, oraz 2 rolek *B*, obracających się na ośkach *C*, przyczem rolki te, będąc połączone oprawką *D*, toczą się po wewnętrznych powierzchniach łuku sprężyn. Ponieważ wzajemna odległość osi rolek jest większa od sumy ich promieni i grubości sprężyn, przeto te ostatnie opierają się wzajemnie o siebie w punkcie styczności, znajdującym się ponad poziomem osi rolek w

stałej od niego odległości. Wzwyż od punktu styczności przyjmują sprężyny kształt prosty. Części sprężyn, stykające się z rolkami, tworzą ze sobą kąt o wierzchołku, leżącym ponad osiami rolek, i dlatego oddziaływanie sprężyn na rolki skierowane jest nieco ku górze. Składowe poziome znoszą się dzięki oprawce rolek *D*, a składowe pionowe przez oprawkę *D*, sworznie *E* i części *F* i *G* przenoszą się na ramę okienną. Wobec tego, że okno miewa pewne ruchy prostopadłe do swej płaszczyzny (np. przy zakładaniu na parapet), więc dla umożliwienia tych ruchów część *F* połączona jest przełubowo z częścią *G* i może się przechylać nieco we wszystkie strony na sworzniu *E* bez skręcania oprawki rolek i jej przesuwania w jakimkolwiek kierunku.

Siła, wywierana na okno przez przyrząd, jest stała i niezależna od położenia okna, oddziaływują bowiem na nie, t. j. na okno, części sprężyn, zawarte pomiędzy punktami

zetknięcia się z rolkami i ze sobą, o stałym kształcie i niezależne od położenia okna, natomiast części sprężyn poniżej punktu zetknięcia z rolkami oraz znajdujące się w górnej części, wyprostowane części sprężyn na okno nie oddziałują.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do zrównoważenia ciężaru okna opuszczanego, znamienny tem, że składa się z dwóch sprężyn (*A*), wygiętych podług łuku koła, połączonych ze sobą w jednym końcu, opierających się o siebie wypukłymi swymi stronami i wyprostowujących się przy opuszczaniu okna, przyczem na wewnętrznej stronie łuku wymienionych wyżej sprężyn umieszczone są rolki (*B*), osadzone obracalnie na osiach (*C*), umocowanych w ramce (*D*), przytwierdzonej do ramy okiennej (*O*).

Tadeusz Wiszniewski.

Fig. 2

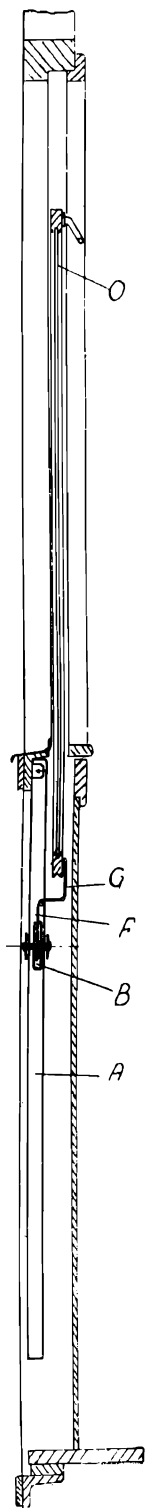

Fig. 1

